

บทที่ 406

“แผลของท่านจะหายอย่างรวดเร็ว” อีสยาห์ 58:8

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ลูกเคยคิดสงสัยว่าพระวาจาของพระเจ้าประจำแต่ละวันนั้น ผู้กำหนดเอามาจากไหนและเหตุผลที่นำเอาบทนั้นมาประจำวันนี้วันนั้นคืออะไร แต่ลูกไม่ทราบจะไปถามใคร ก็ได้แต่เก็บความสงสัยไว้ในใจ

แล้วต้นเดือนก.พ. 2020 ที่ผ่านมา ลูกก็สรุปกับตัวเองว่า สิ่งที่ลูกคิดเองมาตลอดน่าจะเป็นคำตอบได้ แม้อาจจะไม่ใช่คำตอบในเชิงเทววิทยาก็ตาม ในโลกของเรามีผู้นับถือศาสนาคาทอลิก 1,500 กว่าล้านคน พระวาจาของพระเจ้าประจำแต่ละวันนั้น เป็นการทรงตอบของพระเจ้ากับผู้ที่พระองค์ทรงอยากตอบโดยตรงเลย โดยลูกเชื่อว่าหลายๆ คนคงเคยมีประสบการณ์รับการสัมผัสโดยตรงจากพระเจ้าดังที่ลูกกล่าวนี้ ☺

เมื่อวันที่ 26 ต.ค. 2019 ลูกได้รับเชิญไปพูดแบ่งปันที่สังฆมณฑลอุบลราชธานี ต้องบินไป ณ สนามบินสุวรรณภูมิ ประตูห้องน้ำปิดไม่สนิท ลูกหันหลังให้กับประตูจึงใช้แขนซ้ายหันไปปิดประตูแบบ back swing วินาทีนั้น ลูกรู้สึกปวดแปล็บที่ไหล่ซ้าย แต่เนื่องจากพันธกิจรออยู่ ลูกจึงขึ้นเครื่องไป โดยต้องลืมนิ้วโป้งนิ้วชี้ไป

ในเดือนถัดมาเป็นเดือนพ.ย. 2019 ที่ลูกต้องเตรียม Painting และงานอีกหลายอย่างเพื่อถวายแด่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทุกครั้งที่ลูกเจ็บมาก ลูกจะพูดกับเจ้าความปวดว่า “Go away!” แล้วดูเหมือนความเจ็บปวดก็จะลดน้อยลงหรือหายไป โดยตลอดเวลาลูกเข้าใจว่าเพราะลูกรับใช้พระเจ้าหลายเรื่อง โดยเฉพาะการก่อตั้ง Zero Food Waste Org. ในขณะนี้ ที่ลูกจะนำเอาอาหารที่ยังไม่หมดอายุหรือเหลือในสังคมของผู้มีไปแบ่งปันให้กับสังคมของผู้ยากไร้ ตลอดจนจะนำเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ผ้าห่ม ที่เหลือจากการขายในตลาดขายส่งที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปแจกจ่ายให้กับผู้ยากไร้เช่นเดียวกัน มารก็เลยผจญ ลูกคิดเช่นนี้จึงยอมความเจ็บปวดไปพลาง ทำงานรับใช้พระเจ้าไปพลางอย่างต่อเนื่อง โดยถือว่าเป็นการพลีกรรมแต่ไม่ย่อท้อ

สามเดือนผ่านไป ทั้งกายภาพบำบัดและยาไม่ช่วยให้อาการปวดที่ไหล่ซ้ายดีขึ้น คุณหมอจึงสั่งให้ทำ MRI ผลปรากฏว่าคุณหมอต้องสั่งให้ลูกเข้ารับการผ่าตัดด่วนเพราะเอ็นที่หัวไหล่ซ้ายขาดไป 3 จาก 4 เส้น และเนื่องจากเวลาได้ล่วงเลยไปตั้ง 3 เดือน เอ็นที่ขาดได้เริ่มไปเกือบถึงคอแล้ว!

คุณหมอใช้เวลา 4 ชั่วโมงเศษในการเย็บเอ็นที่ขาดให้กลับไปเชื่อมกันอีกและบอกภายหลังการผ่าตัดว่า ช้ากว่านี้อีกหน่อยเดียว ก็รักษาโดยการผ่าตัดไม่ได้แล้ว ต้องเปลี่ยนหัวไหล่ทั้งหมด ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่มาก!

ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงดูแลลูกให้ได้รับการรักษาได้ทันท่วงที ☺

ที่คุณหมอไม่เข้าใจก็คือ ทำไมเอ็นขาดถึงขนาดนั้น ลูกยังทนความเจ็บปวดได้ถึง 3 เดือน ลูกๆ ทุกคนก็ตกใจเช่นเดียวกัน ลูกชายคนเล็กพูดว่า เขาดูกีฬาในโทรทัศน์ นักกีฬาคนใดเอ็นฉีก ก็ลงไปดื่มน้ำกับพื้นแล้ว ทำไมหมามี่เอ็นขาดขาดเจ็บขนาดนี้ตั้ง 3 เดือน ไม่ได้บ่นหรือโอดครวญให้ทราบเลย และก่อนผ่าตัดทั้งคุณหมอผ่าตัดและวิสัญญีแพทย์ได้เตือนว่า หลังผ่าตัดจะเจ็บแผลมาก ให้เตรียมตัวเตรียมใจ อีกทั้งต้องเตรียมเก้าอี้โซฟาแบบปรับได้วันที่กลับบ้านหลังผ่าตัด เพราะการนอนกับเตียงราบจะทำให้แผลปวดมาก

สำหรับลูก สิ่งเดียวที่กังวลใจก่อนผ่าตัดวันที่ 8 ก.พ. 2020 คือ ในวันที่ 15 ก.พ. 2020 อีกสัปดาห์ต่อมา ลูกได้รับเชิญให้ไปพูดแบ่งปันเป็นเวลา 2 ชั่วโมง เป็นรายการที่คุณพ่อผู้จัดการอบรมได้เชิญลูกนานล่วงหน้าแล้ว ลูกเป็นห่วงว่าลูกยังจะสามารถไปพูดให้ตามที่รับปากไว้หรือไม่? และขอให้คุณพ่อเตรียมผู้แบ่งปันสำรองไว้ในกรณีที่ลูกไปไม่ได้จริงๆ

วันที่สองหลังการผ่าตัด ขณะยังอยู่บนเตียงที่โรงพยาบาล ลูกโทรหาคุณพ่อ เรียนท่านว่า ลูกคงไปพูดแบ่งปันได้ คุณพ่อดีใจ ลูกก็ดีใจ หนึ่งวันก่อนวันที่ 15 ก.พ. ลูกโทรไปยืนยันกับคุณพ่อว่าลูกไปได้แน่นอน 😊

สองสัปดาห์หลังการผ่าตัด คุณหมอมผ่าตัดแทบไม่เชื่อหูตัวเองเมื่อลูกบอกว่า ลูกไม่ได้เจ็บปวดมากมายอะไรเลย อีกทั้งได้ไปพูดบนเวทีเป็นเวลา 2 ชั่วโมงหนึ่งสัปดาห์หลังการผ่าตัด และที่บ้านก็ไม่ต้องเตรียมโซฟาเอนให้นอนตามที่คุณหมอนแนะนำ คุณหมอมถึงกับยกมือขึ้นพนม พร้อมพูดให้คุณหมอมผู้ช่วยที่อยู่ด้วยฟังว่า “สาธุ ขอให้คนไข้ทุกคนของหมอมมีอาการเหมือนคุณแม่” พร้อมพูดต่อกับลูกว่า คนไข้ที่ active ส่วนใหญ่จะฟื้นเร็วกว่าผู้ที่อยู่แต่ในบ้าน แต่แบบคุณแม่หมอมไม่ค่อยเจอ ลูกพูดให้คุณหมอมฟังสั้นๆ ว่า “เป็นเพราะพลังความเชื่อและพระพรของพระเจ้าค่ะ” คุณหมอมทั้งสองคนยิ้ม เข้าใจหรือไม่ ไม่เป็นไร ลูกได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าอย่างสูงสุดอีกครั้งหนึ่งแล้ว พระเจ้าข้า!

ประสบการณ์ทั้งหมดตั้งแต่เกิดเหตุปลายเดือนต.ค. 2019 จนถึงวันนี้ ดูเหมือนจะเป็น Spiritual trial มากกว่าทางร่างกายสำหรับลูก ด้วยความมุ่งมั่นในการรับใช้พระองค์ ลูกไม่ยอมให้ความเจ็บปวดหรืออุปสรรคใดๆ มาขัดขวางการทำงานรับใช้พระเจ้าของลูก ลูกจึงมองข้ามความเจ็บปวดนั้นได้ ลูกคิดถึงผู้อ่าน “บทสวดของฉัน” ท่านหนึ่งเขียนมาเล่าให้ฟังว่า น้องชายเธอออกจากวัดวันอาทิตย์หนึ่ง รถยนต์ที่ขับถูกเฉี่ยวชนเล็กน้อยเท่านั้น ก็โกรธ พูดว่า อุตสาห์มาวัดฟังมิสซา พระเจ้ายังให้รถเขาถูกชนอีก เขาไม่ไปวัดฟังมิสซาอีกแล้ว ลูกจึงคิดว่า การเจ็บไหล่ของลูกนั้น เป็นการทดสอบว่า ลูกจะยังตั้งมั่นกับการรับใช้พระเจ้าหรือไม่ เพราะเหตุเกิดจากการที่ลูกกำลังจะเดินทางไปแบ่งปันเป็นพยานถึงความยิ่งใหญ่และพระเมตตาของพระองค์ และเมื่อเห็นถึงความตั้งใจจริงของลูกในการรับใช้พระองค์เช่นเดียวกับเรื่องราวของโยบ เมื่อถึงจุดที่พระองค์ทรงเห็นว่า “เพียงพอแล้ว!” พระองค์จึงทรงก้าวเข้ามาให้ลูกได้รับการตรวจด้วย MRI ...

และในวันที่ 9 ก.พ. 2020 หนึ่งวันหลังจากการผ่าตัดของลูก บทอ่านพระคัมภีร์ประจำวันของวันนั้นคือ

“แบ่งปันอาหารกับผู้หิวโหย นำคนยากจนไร้ที่อยู่อาศัยเข้ามาในบ้าน ให้เสื้อผ้าแก่ผู้ที่ท่านเห็นว่าไม่มีเสื้อผ้าสวม และไม่หันหน้าหนีจากญาติพี่น้อง แล้วความสว่างของท่านจะขึ้นมาเหมือนรุ่งอรุณ

แสงของท่านจะหายอย่างรวดเร็ว ความชอบธรรมจะเดินหน้าหน้าท่าน

และพระสิริรุ่งโรจน์ของพระยาห์เวห์จะเดินตามท่าน ท่านจะทูลขอและพระยาห์เวห์จะทรงตอบ” อีสยาห์ 58:7-9

ลูกไม่ทราบว่าเป็นจำนวนคาทอลิก 1,500 กว่าล้านคนทั่วโลกในวันนั้น ก็คนกำลังทำโครงการเรื่อง Food Waste และเรื่องเครื่องนุ่งห่มสำหรับคนยากไร้ และกำลังมีบาดแผล แต่ลูกใช้ทั้งสามประเด็นเลย 😊😊😊

ลูกนอนบนเตียงที่โรงพยาบาล ฟังพระวาจาบทนี้จากพระสังฆราชที่กรุงนาอริบายพระวาจาให้พวกเราฟังทุกวันในวันนั้น ลูกรู้สึกว๊านั่นคือ พระดำรัสของพระองค์ที่ตรัสกับลูกโดยตรงเลย ลูกตื่นตันจนน้ำตาไหลเปียกหมอน ...

คุณหมอมหรือใครในโลกนี้จะเข้าใจไหมว่าทำไม ลูกเอ็นที่หัวไหล่ขาดมาตั้งสามเดือน จึงรับความเจ็บปวดได้ และหลังผ่าตัดที่ใช้เวลาตั้ง 4 ชม. แล้วจึงไม่เจ็บแผลเลย...?

ลูกรักพระองค์ที่สุดเลย พระเจ้าข้า 😊

อาแมน

ลูกขอพร: องค์กรคนเขี้ยว

www.moving-themountain.com

ป.ล. เพื่อเป็นการรักษารหัสโลก ขอให้ท่านผู้อ่านที่รับ “บทสวดของฉัน” เป็นจดหมาย กรุณาส่งอีเมลล์ของท่าน พร้อมทั้งหมายเลขบนซองมายังอีเมลล์ของผู้เขียน sarindhorn@showerking.co.th เพื่อจะได้ลดการใช้กระดาษและซองจดหมาย

ขอบคุณค่ะ

